

VECKOBLADET

Nr 10 i webbform

070323

Camilla Sköld Jansson talar i Lund 1.5

Camilla Sköld Jansson förlorade i höstas förtroendet hos de jämtländska väljarna och fick lämna riksdagen, men hos en majoritet av vänsterpartisterna i Skåne och Lund tycks förtroendet vara ograverat. Hon har uppträtt flitigt härnere under senare år, och nu meddelas det att hon ska vara huvudtalare när vänsterpartiet i Lund firar första maj. Det lär ha funnits andra förslag, till exempel klimatpolitiker nu när klimatfrågan är på allas läppar eller EU-parlamentariker detta år när organisationen fyller femti, men nej. En majoritet ville ha Camilla.

Camilla Sköld Jansson är inget okontroversiellt namn. Vi minns att den allmänt aktade Jonas Sjöstedt efter förra kongressen gick ut i Flamman och vädjade till partistyrelsen att nöja sej med att välja en viceordförande, Alice Åström. Men det hjälpte inte, Camilla blev andra vice.

Camilla är den mest profilerade nytraditionalisten i vänsterpartiets ledning vid sidan av Kalle Larsson. Han var som vi minns huvudtalare i Lund förra året, och dessförinnan hade man Marianne Berg och Britta Berg som företrädare samma linje.

Det har talats en hel del om ny enighet inom den lokala partiföreningen. Det konsekventa valet av förstamajtalare vittnar om något annat. Profileringen fortsätter.

Gunnar Sandin

Förnekad planmiss

Vid samrådsförfarandet fick planprogrammet för Sankt Lars ett positivt mottagande: parkmark vid Höje å, äldreboende, ombyggnad till tre våningar av paviljongerna och utbyggnad av industri-delen i södra Sankt Lars. Måttfullt och acceptabelt

En planmiss upptäcktes dock: man skulle tvingas hugga ner pilträden och schakta bort vallarna runt BUP-området om man byggde enligt planen.

Det skulle försämra miljön för dem som bor norr om området, stoppa möjligheten att bygga insyns- och vindskyddat för dem som i framtiden kommer att bo inne i området (erfarenheten av de senaste dagarnas stormar förskräcker) och förfula landskapet för de lundabor som promenerar vid Höje å.

Den delen av planen är alltså oacceptabel. Men planmissen kan lätt rättas till.

Det enda som krävs är att ändra ritningen så att byggnadernas utformning och antal anpassas till området innanför vallarna.

Planmissen upptäcktes av de närboende i Regnbågs kvarteret och 1500 boende i Klostergårdens höghus (8 våningar), bland dem många moderater och socialdemokrater. De fick snart stöd av den socialdemokratiska gruppen i tekniska nämnden och av politikerna i

folkpartiet, centerpartiet, demokratisk vänster, miljöpartiet och vänsterpartiet.

Men politikerna i byggnadsnämnden (m och s) knep ihop ögonen och förnekade planmissen. Makthavare förnekar ofta misstag.

Nu argumenterar socialdemokrater som Ann-Marie Nilsson i byggnadsnämnden och Söders ordförande Stig Svensson för att planen ska tas oförändrad. De ignorerar planmissen (pilevallarna nämns ingenstans i deras texter) och ger sken av att det råder motsättningar om delar av planen som alla är eniga om.

Tyvärr tyder detta på att socialdemokrater och moderater på nästa fullmäktigemöte tänker köra över den breda opinion som vill rädda pilevallarna och anpassa utbyggnaden av BUP-området efter de naturliga förutsättningarna. Socialdemokraterna sätter de rödgröna partierna på plats och moderaterna kvaddar allianspartierna.

Det kan straffa sig. Förnekelse löser inga konflikter. Tiden för nytänkande är knapp, men den finns. Ännu.

Gunnar Stensson

Påskvandring

Årets påskvandring startar traditionsenligt på skärtorsdagen (den 5 april) men den som av arbete eller annat är förhindrad att vara med från start kan ansluta på kvällen när det är dags att resa vindskyddet. Årets stora samtalsämne vid lägerelden blir förstås klimatet.

Det finns två alternativ som båda har sina förtjänster: nordöstra Skåne med sina höjder och sjöar respektive nordvästra Skåne med den stora utsikten från Hallandsås och den smidiga möjligheten att avrunda med en avstickare till Helsingör. Deltagarnas preferenser och i någon mån vädret får avgöra. Ej bindande intresseanmälan mottages av Gunnar Sandin, 046-135899, gunnarsandin@telia.com

---

Bara några rader om

... vårtecknen. Det är bara att säga som det är: nu är det blått av scillor i den Holmbergiska parken bredvid Idrottsplatsen. De är särskilt blåa i år och det är alltid Jan Mårtensson man tänker på när man först ser dem.

... den kubanske delegaten i FN-rådet för mänskliga rättigheter i Genève som inte kunde avhålla sig från att reagera på den Bildtska provokationen. Han gjorde ett vildsint utfall mot Sverige och jag tycker inte vi har förtjänat det. Men det var Bildt som började och som vanligt skulle ställa in sig genom att köra USA-linjen. De som, enligt Bildts och därmed Sveriges, mening förtjänade särskild uppmärksamhet för sina brott mot de mänskliga rättigheterna var länderna Burma, Vitryssland, Nordkorea och Cuba. Alltså t.ex. inte Colombia eller Egypten, inte Saudi-Arabien. Cuba. Jo verkligen, Amnesty har räknat till 69 politiska fångar på Cuba. Men är det inte värre med de 500 som finns på Guantanamo? Det tycker kanske Bildt också, vem vet, men det skulle inte falla honom in att säga.

...den megalomane glasmästaren med den tjocka plånboken, Arne Paulsson, som inte har bestämt sig vilket av Lunds handbollslag han ska göra till svenska mästare. Jag undrar bara: hur känner sig Lunds kommunalpolitiker som har fått folkets förtroende att utforma idrotts- och fritidsverksamheten i kommunens regi? Är det inte förnedrande att bara sitta där och se

vad Paulsson vill göra? Lunds invånare vill ha ett stort och fungerande badhus och fritidsnämnden håller med. Men då kommer Paulsson och säger att det i stället ska byggas en arena för handboll som han lämnar ett bidrag till, varvid Prytz och de andra i gänget faller omkull av tacksamhet. Det är som när Percy Nilsson utövar sin verksamhet i Malmö. Är det inte pinsamt?

...brottsligheten som, tycker jag, får ta upp alldeles för mycket plats i media, t.ex. i TV-nyheterna. Jag vill inte veta detaljerna i det senaste mordet och jag läser inte frivilligt några deckare. Ska det vara något att ständigt läsa om mord? Men vad gäller brott finns det undantag, det måste erkännas. I torsdagens Expressen finner man den till läsning lockande rubriken: "Orgelbyggare döms för pipstöld". En kille snodde alltså orgelpipor från en kyrka i Motala och placerade dem i en kyrka i Ringamåla. Och så Expressens slutkläm: "De stulna orgelpiporna anses vara ovärderliga. Att tillverka nya skulle kosta över en halv miljon kronor."

Lucifer

Klimathotet - världens chans för sd

Klimathotet kommer oundvikligen att få stora politiska konsekvenser på alla nivåer - globalt, nationellt, regionalt, lokalt. En som flera har pekat på, bland andra Karin Svensson Smith (mp) i Sydsvenskan den 22.3, är möjligheterna för de rödgröna partierna att återfå majoriteten på olika nivåer, därför att de har större förtroende än borgarna i klimat- och miljöfrågor. En mindre uppmärksammas trolig effekt är att sverigedemokraterna kommer att tjäna på frågan. De lär komma in riksdagen, och i så fall med mandat från bland annat Skåne, och de kommer att stärka sin position i Lund.

Hittills har de bara haft en profilfråga: invandringen. Är de inte alldeles blåsta, och det tror jag inte att ledningen är, kommer de 2010 att ha en till: bilen.

En rural restbefolkning

Vilka röstade på sd i höstas? Resultatet i Lund understryker den bild som olika undersökningar har gett. Sd är i hög grad ett glesbygdsparti och dess väljare är till stor del lågutbildade. Detta är faktorer som samvarierar. Trots all urbanisering och utjämning finns det ute i buskarna ett inte så litet befolkningsskikt med värderingar som skiljer sej från den dominerande liberala kulturens. Den som tvivlar kan till exempel åka ut till Rönås och tillbringa en eftermiddag på pizzerian där.

Rönås ligger vid en stor väg, den mellan Hörby och Sjöbo, men dit går inga bussar. Det finns i princip inget resandeunderlag för alla har bil, även långtidsarbetslösa och sjukpensionärer. Alla har kanske inte körkort, de kan ha fått det indraget, men de kör ändå eftersom risken för upptäckt är försumbar.

De har en stark glesbygdsidentitet, upplever en stark motsättning till det urbana storsamhället. "Utan bilen dör glesbygden" är en paroll som de varmt skriver under på, trots att ingen företeelse torde ha utarmat glesbygden mer än bilen - se en gammal men fortfarande hållbar analys av Måns Lönnroth m.fl. i debattboken Ska vi asfaltera Sverige?

Arbetarna älskar sina bilar

Bilnehav och (upplevt) bilberoende är förstås inget specifikt för den rurala restbefolkningen. Den enda större befolkningsgrupp, vid sidan av de äldsta och fattigaste pensionärerna, som i högre grad avstår från bil (och körkort) är storstadsungdomar.

Det specifika med den manliga traditionella arbetarklassen är att den har en emotionell bindning till bilarna därutöver. Tydligast märks detta i rost- och bängbältets klassiska

bruksorter, platser som Hagfors eller Hofors eller Hällefors där raggare kör runt så som de har gjort sedan 1950-talet.

Men det finns förstås en materiell grund. Sverige har flera stora person- eller lastbilstillverkare och dessa har i sin tur tusentals underleverantörer. Och det tiotusentals serviceinrättningar - verkstäder, mackar etc.

Mona älskar sin bil, men ...

Det stora arbetarpartiet har alltid varit i princip bilvänligt. Den materiella grunden finns även här. "Det som är bra för Saab, Scania och Volvo är bra för Sverige" har varit en ledstjärna för partiets politik. Därmed har vi fått avdragsregler för arbetsresor som saknas i de flesta länder och regler för förmånsbilar som gynnar de största och törstigaste ("premiumsegmentet" som det numera heter).

Sin privata kärlek till bilar bekände den kroniska felparkeraren Mona Sahlin redan för elva år sen. I sitt installationstal förra veckan bekräftade hon det för kollektivets räkning: "Vi älskar bilen ..."

Men hon tvingades säga något mer, att bilen inte fick bidra till klimathotet. Därför kan vi med en ny s-regering vänta oss nya miljardsubventioner till snåla och rena motorer liksom andra miljarder till alternativa bränslen, i hopp om att slippa skära ner själva körandet. Men detta kommer inte att räcka för att uppfylla EU:s och andras utsläppsmål. Socialdemokraterna tvingas därmed föreslå alternativt acceptera höjda bränsleskatter, trängselavgifter och annat.

Och borgarna måste vara med i klimatrejset och klämma åt bilisterna även de. De har faktiskt gjort en lyckad start med fördyringen av trafikförsäkringen, något som den rödgröna majoriteten inte vågade sej på.

Svek och protest

De bilälskande arbetarna kommer att uppleva att socialdemokraterna sviker dem. Den bilälskande glesbygdsbefolkningen kommer att uppleva att centern och de andra borgarna sviker dem. Dags för proteströstning.

Ett drömläge alltså för ett högerpopulistiskt parti som talar om att "vanligt folk" måste ha råd att köra bil, att Sverige inte ska behöva minska utsläppen så länge Kina inte gör det, att regeringen i Stockholm inte förstår glesbygdens behov. Ett parti som kommer att kunna köra in i riksdagen med drag under galoscherna och öppet spjäll.

Är detta ett skäl att mildra kritiken mot bilismen? Naturligtvis inte.

Gunnar Sandin

Etanol brev 2

Hej igen,

Sedan jag skrev det första etanolbrevet har det hänt saker på området. President Bush har förstås insett att USA:s resurser inte räcker för den målsättning han har att ersätta bensin med etanol. Han behöver hjälp från Brasilien. Vid sin nyligen genomförda Eriksgata i Latinamerika har Bush tydligen haft givande samtal med president Lula de Silva. I São Paulo har man nu storstilade planer (1). Produktionen av etanol skall expandera och förutom att fylla de amerikanska SUVarnas tankar är målsättningen att 10% av världens bensinproduktion skall vara ersatt med etanol från Brasilien om 20 år. Det innebär att från nuvarande 6 miljoner hektar skall sockerrörsodlingarnas areal öka till 30 miljoner hektar. Det beräknas kräva avverkning av skog på 73 miljoner hektar. (Sveriges totala skogsbestånd är 22 miljoner hektar, som jämförelse).

Är detta något som är bra?

Och i så fall, vem är det bra för? Som jag nämnde i förra brevet är det tveksamt om etanolproduktionen i Brasilien leder till minskade koldioxidutsläpp om det sker till priset av avskogning. Regnskogen naggas nu inte bara i kanterna utan avskogningen sträcker sig in på djupet. På bilder tagna från rymden bildar avskogningarna fiskbensliknande mönster där de stora vägarna utgör ryggraderna. Du kan själv en bild på nätet (2).

President Lula de Silva och hans ministrar tycks emellertid vara entusiastiska över den ökning av Brasiliens BNP som förväntas bli följden. Organisationer som Jordens Vänner och World Wildlife Foundation oroar sig naturligtvis för skador på biodiversiteten i regnskogen. Jared Diamond (2) skulle nog varna för den ökade jorderosion och de försämrade nederbördsförhållanden som följer på avskogningen. Hydrologer undrar kanske om Brasiliens vattenresurser verkligen räcker till för stora vattenslukande odlingar med sockerrör, sojabönor och snabbväxande eukalyptusskogar. För att inte tala om det vatten som går åt vid förädlingsprocesserna i destillerier och massafabriker (Stora Enso satsar stort i området).

Protestaktioner

Vad många brasilianare själva anser framgår av en protestaktion som genomfördes den 19 februari i år i delstaten São Paulo (3). Arrangörer var de jordlösas rörelse MST och fackförbundet CUT. Tvåusen arbetare ockuperade - utan våld - tolv plantager med sammanlagt 15 000 hektar sockerrörsodlingar och framställde krav på att regeringen skall verkställa de jordreformer som Lulas arbetarparti gick till val på att genomföra. Man protesterade mot utvecklingen av en monokultur av sockerrör- och etanolproduktion som medför ytterligare ökad koncentration av markägandet, arbetslöshet och sociala problem. Man krävde att Brasiliens jordbruk främst skall förse den egna befolkningen med mat och inte satsas på exportgrödor ägnade att göra livet bekvämare för människor i Nord. Man har bittra erfarenheter av odlingarna med sojabönor som visserligen ger exportinkomster på miljarder dollar årligen och gjort ett fåtal stormrika men inte varit till stor glädje för den övriga befolkningen. Man befärar att sockerrörs-etanolhanteringen i likhet med sojaodlingen efterhand kommer att domineras av multinationella företag och därmed utgöra ett hot mot det brasilianska folkets suveränitet.

Ett argument som slavplantageägarna på de karibiska öarna en gång hade för att motivera att de måste ha svarta slavar var att arbetet på sockerrörsfälten var så hårt att det inte kunde utföras av vita. Och arbetsförhållandena har inte ändrats sedan dess. Sockerrörsarbetarna i Brasilien, ofta migrantarbetare, sliter många timmar i svår hetta under ibland slaveriliknande förhållanden. De förväntas skörda upp till 15 ton sockerrör per dag för en ersättning som nätt och jämnt går att överleva på.

Bojkottdags?

I slutet av 1700-talet startade de engelska kväkarna en bojkott mot "slavsockret" från de karibiska öarna vilket småningom ledde till att slaveriet förbjöds i Storbritannien. Är det dags igen?

I veckans nummer av Ny Teknik "sågar" Björn Gillberg etanolsatsningen och vill att man skall ersätta bensin med metanol i stället. Med samma råvaror kan man få ett högre energiutfall, menar han. Han utgår - mycket riktigt - från att det i Europa och USA finns ett överskott på spannmål. Men frågan är väl om det globalt finns ett överskott av dessa råvaror som ju också är livsmedel. Enligt FNs jordbruksstatistik finns det inget sådant överskott men däremot ett underskott.

1. Kenfield, Isabella "Breeding Rural Poverty and Environmental Degradation. Brazil's

Ethanol Plan"

2. www.omvarldsbilder.se/2005/050523-print.html

3. Diamond, Jared "Collapse. How Societies Choose to Fail or Succeed"

Uppgifter om spannmåls- och etanolvolymerna har jag huvudsakligen hämtat från: USDA (Am. jordbruksdep.), FAOSTAT (FNs jordbruksstatistik), www.earth-policy.org (Updates)

Läs begrunda och kommentera

Finn felet!

Erik Kågström

I kommande brev bl a:

- Etanol i Europa - vete, switchgrass, vindruvor
- Biodiesel i Amerika -soja
- Biodiesel i Europa - raps
- Biprodukter vid biobränsleproduktion
- Spannmålshandeln i världen
- Kan spannmålsproduktionen i världen ökas?
- Energiekonomi i biobränsleproduktionen - emergiprincipen

En liten ekonomidiskussion

Hej Göran

Till min sorg såg jag att du låter Johan Ehrenberg omvända dig.

Jag började på ett svar, men eftersom jag dels inte hade det program som behövdes, dels har jag svarat honom flera gånger nu utan att han svarar på något meningsfullt sätt, så nöjer jag mig med att skicka en kort kommentar till ett tidigare inlägg (från i höstas) nedan samt tre grejer jag fått publicerat i Kommunalarbetaren Ordfront och SVT opinion som jag bifogar.

Huvudproblemet är att han försöker behandla ett långsiktigt problem utifrån dagens tillfälliga överskott i högkonjunkturen.

Johan L

"Hej Johan Ehrenberg och Sten Ljunggren

Även jag kan reta mig på klyftan mellan retorik och realitet i debatterna om statsbudgeten. Och liksom Er skulle jag gärna se att den offentliga konsumtionen växte mer än den privata. Problemet är hur pengarna skall flyttas från det ena till det andra. Ökad andel offentlig konsumtion innebär ju ännu större relativ ökning av finansieringsbehovet på grund av den genomsnittligt lägre produktivitetstillväxt för den typ av personliga tjänster som dominerar i den offentliga tjänsteproduktionen. Bara oförändrad andel kräver ju 52 miljarder kronor mer 2006, 68 mrd 2007 och 86 mrd 2008 enligt era egna beräkningar. Dessutom vill vi väl alla tre höja kvinnors löner mer än mäns vilket kräver ännu större överföringar. Jag har dessutom för mig att Ni båda gärna vill ha en allmän arbetstidsförkortning. För att klara allt detta gissar jag att det kommer vatt krävas storleksordningen minst 100 miljarder inkomstökning för stat, landsting och kommuner på lite sikt.

Skatteflykten och den skärpta internationella konkurrensen om skattebaserna gör det ju inte alldeles enkelt att fixa detta.

Min fråga till Er är således: Hur vill Ni konkret kamma in kosingen?

Kamratlig hälsning

Johan Lönnroth"

Hej Johan

Omvänd är ett väl starkt ord egentligen. Tvivlande är nog mer sanningsenligt, men jag spetsade till det lite i hopp om debatt. Vi får väl se om fler ger sig in i den. Det som känns som ett politiskt jätteproblem för mig är diskrepansen mellan hur fort medborgarna måste betala för de dåliga tiderna och den långsamhet som alltid råder med att skörda frukterna av de goda. Mentalt fungerar det lite likadant, det tar lång tid att skaka av sig "krismedvetandet" politiskt, där är kapitalet mycket snabbare. Det är därför som Johan E:s skrivelser och åsikter ibland känns så befriande.

Trots eller kanske tack vare den korta ekonomiutbildning som jag har (40 poäng i företagsekonomi för mer än 30 år sedan) så kan jag inte analysera och diskutera de ekonomiska sakfrågorna i botten på ett särskilt kvalificerat sätt. Mitt intresse är depolitiska konsekvenserna av att den vanlige löntagaren ser hur hela ekonomitåget drar iväg med snabbt ökande klassklyftor när man själv står kvar på perrongen. Nästan allt som föreslås från en vänsterståndpunkt i politiken och som kunde påverka denna nuvarande utveckling bemöts som "orealistiskt" från borgerligt håll.

Inte bara vänsterpartiet råkar ut för detta, Greider bemöts nästan dagligen som orealistisk av sina partikamrater och Per Nuder driver åsikten att s inte skall lova återställare för man vet inte hur konjunkturen ser ut 2010. Om alla goda förslag är "orealistiska" eller underställs den halvmetafysiska konjunkturen så är detta djupt demoraliserande och passiviserande. Kanske är jag för pessimistisk, det är enligt min åsikt ont om goda förslag att slåss för, så kanske det behövs mer optimistisk "orealism"?

ETC-linjen att förändring nu är möjlig piggar i alla fall upp mig en hel del.

Jag förutsätter att det är OK att publicera denna mail-dialog i nästa nummer. Kanske vi hinner en vända till innan torsdag.

Hälsningar

Göran P

Hej Göran

Visst, publicera Du om Du vill. Men ta då med även denna slutreplik från mig:

Jag har full förståelse för att "ETC-linjen att förändring nu är möjlig piggar ... upp". Även jag känner starkt behovet av avvikande röster. Johan Ehrenberg representerar (liksom en gång Sven Grassman) det högst legitima motståndet från dem som drabbas av omvandlingen av välfärdsstaten. Att ta till sig påståendet att omvandlingen är onödig och pålurad svenska folket av nyliberaler är lika lätt som att svälja en varm korg med mos när man är hungrig.

Men jag påstår ändå att Ehrenberg i grunden har fel. Hans åsikter är också ofarliga för högern. För argumenten mot det budgetgnetandet används både av George W Bush för att motivera ofinansierade ökade anslag till Irakkriget som av Svenskt Näringslivs Urban Bäckström när han angriper Anders Borg för att hålla fast vid målet att det offentliga sparöverskottet skall vara 2 procent av BNP. Att hålla ordning på de offentliga finanserna och att våga kräva omprioriteringar inom rimliga budgetramar är inte högerpolitik.

Jag påstår att vare sig Ehrenberg, Greider eller något politiskt parti i Sverige på allvar vågar ta itu frågan om hur klass- och könsklyftorna skall bekämpas och hur välfärdsstaten långsiktigt skall finansieras i en värld med knivskarp internationell skattekonkurrens och ständig relativ fördyring av offentlig tjänsteproduktion. Bara om vänstern överger synen på kapitalismen som en nyliberal konspiration, inser nationalstatens begränsningar och behovet av att handla lokalt och tänka globalt, kan vi åstadkomma den "orealistiska realism" som i det långa loppet kan återupprätta det folkliga förtroendet för politiken.

Johan L